

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 121/07-51

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 7. novembra 2007 v senáte zloženom z predsedu Jána Lubyho, zo sudkyne Marianny Mochnáčovej a zo sudcu Ladislava Orosza o sťažnosti Ing. P. Ď., B., zastúpeného advokátom JUDr. S. J., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 30 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 25 písm. b) Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach zásahom okrskovej volebnej komisie č. (...) mestskej časti B. z 2. decembra 2006, za účasti Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, v časti týkajúcej sa úhrady trov právneho zastúpenia takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Ing. P. Ď. podľa čl. 30 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo podľa čl. 25 písm. b) Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach zásahom okrskovej volebnej komisie č. (...) mestskej časti B. z 2. decembra 2006 **p o r u š e n é b o l i .**

2. Vo zvyšnej časti sťažnosti Ing. P. Ď. **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. februára 2007 faxom a 5. februára 2007 poštou doručená sťažnosť Ing. P. Ď., B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. S. J., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 30 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 25 písm. b) Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach (ďalej len „pakt“) zásahom okrskovej volebnej komisie č. (...) mestskej časti B. (ďalej len „okrsková komisia“) z 2. decembra 2006, za účasti Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“), v časti týkajúcej sa úhrady trov právneho zastúpenia.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa 2. decembra 2006 dostavil do volebnej miestnosti pre volebný okrsk č. (...) za účelom uplatnenia svojho volebného práva do orgánov samosprávy mesta B. a mestskej časti B. Napriek tomu, že bol riadne zapísaný do zoznamu voličov oprávnených na výkon volebného práva pred okrskovou komisiou, mu okrsková komisia neumožnila voliť, pretože v identifikačnom doklade, občianskom preukaze, bola uvedená jeho predchádzajúca adresa (... , B.).

Sťažovateľ v súvislosti s uvedeným v sťažnosti ďalej uvádza:

„Ako osoba verejne známa bol zároveň opoznaný (identifikovaný) aj členmi okrskovej komisie. Skutočnosť náležitej identifikácie sťažovateľa je preukázaná aj tým, že okrsková komisia nepožiadala sťažovateľa, aby svoju totožnosť preukázal svedectvom dvoch osôb známych komisii (§ 31 ods. 2 Zákona o voľbách), napriek tomu, že na uvedený postup by bola povinná v prípade, ak by sťažovateľ nepreukázal nepochybným spôsobom svoju totožnosť. Zmena trvalého pobytu, oproti údajom uvedeným v identifikačnom doklade bola zo strany sťažovateľa preukázaná Potvrdením o pobyte vystaveným Miestnym úradom mestskej časti B. dňa 14. 8. 2006. Z predmetného potvrdenia vyplýva identifikácia sťažovateľa (menom, priezviskom, titulom, rodným číslom) a jeho nová adresa trvalého

pobytu - ..., B.). Okrem toho zmena trvalého pobytu vyplýva aj z voličského zoznamu, ktorý je základným podkladom pre umožnenie výkonu aktívneho volebného práva.“

Zo sťažnosti tiež vyplýva, že členovia okrskovej komisie odporučili sťažovateľovi, aby výkon volebného práva uplatnil vo volebnej miestnosti podľa miesta trvalého pobytu uvedeného v občianskom preukaze. Na základe toho sa sťažovateľ pokúsil uplatniť svoje volebné právo pred príslušnou okrskovou volebnou komisiou v mestskej časti R., ale ani tam mu nebolo umožnené voliť, keďže nebol zapísaný v zozname voličov.

Proti postupu okrskovej komisie podal sťažovateľ 2. decembra 2006 sťažnosť obvodnej volebnej komisii v B. (ďalej len „obvodná komisia“) a taktiež ju dal na vedomie Ústrednej volebnej komisii pre voľby do orgánov samosprávy obcí (ďalej len „ústredná komisia“). Obvodná komisia vo veci sťažnosti sťažovateľa prijala uznesenie č. 4/2006 z 15. decembra 2006, ktorým vzala sťažnosť na vedomie, konštatovala, že postupom okrskovej komisie nedošlo k porušeniu zákona, a zároveň sťažnosť zamietla „*ako právne neodôvodnenú a vecne neopodstatnenú*“. Ústredná komisia vo veci sťažnosti sťažovateľa prijala uznesenie č. 93 z 3. decembra 2006, v ktorom sa konštatuje, že „... *s ohľadom na ukončenie hlasovania... nebolo možné preveriť skutočnosti uvedené v sťažnosti*“.

Opierajúc sa o uvedené skutočnosti sťažovateľ zastáva názor, že okrsková komisia porušila jeho základné právo podľa čl. 30 ods. 1 ústavy a právo zaručené mu čl. 25 písm. b) paktu.

Na základe toho sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie v náleze vyslovil, že „*opatrením okrskovej volebnej komisie č. (...) v Mestskej časti B. dňa 02. 12. 2006, ktorým sťažovateľovi neumožnila hlasovanie vo voľbách do obecných a mestských zastupiteľstiev a voľby starostov obcí a primátorov miest*“, bolo porušené jeho základné právo podľa čl. 30 ods. 1 ústavy a právo podľa čl. 25 písm. b) paktu a priznal mu náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré je povinná uhradiť okrsková komisia, resp. alternatívne ministerstvo.

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval a uznesením č. k. IV. ÚS 121/07-17 z 24. mája 2007 prijal na ďalšie konanie. Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd zistil prostredníctvom Miestneho úradu mestskej časti B. zloženie okrskovej komisie a vyzval jej predsedu Š. K. (ďalej len „predseda“), aby sa v mene okrskovej komisie vyjadril k sťažnosti sťažovateľa, ako aj k tomu, či trvá na tom, aby sa v predmetnej veci konalo ústne pojednávanie.

Predseda okrskovej komisie reagoval na výzvu ústavného súdu podaním z 18. júla 2007, v ktorom sa okrem iného uvádza:

„... Osobne sa na tento prípad nepamätám, - ale členovia komisie pri overovaní totožnosti a trvalého pobytu voliča podľa občianskeho preukazu konali v zmysle zákona o voľbách a inštrukcií príslušných samosprávnych orgánov B. Menovaný mal trvalý pobyt v občianskom preukaze uvedený v B. a preto tamojšia okrsková komisia mala menovaného zapísať do zoznamu voličov a umožniť mu tam uskutočniť voľby.

Mám temer osemdesiat rokov a cestovanie z B. do Košíc je pre mňa už aj fyzicky a psychicky namáhavé a preto netrvám na ústnom pojednávaní v tejto veci v Košiciach.“

Vzhľadom na obsah vyjadrenia predsedu okrskovej komisie ústavný súd zaslal jeho kópie ostatným členom okrskovej komisie a vyzval ich zaujať stanovisko k tomuto vyjadreniu, resp. prípadne doplniť.

Dňa 15. augusta 2007 bolo ústavnému súdu doručené stanovisko Z. K., B., - členky okrskovej komisie, v ktorom sa okrem iného uvádza:

„S obsahom vyjadrenia predsedu volebnej komisie pána Š. K. sa v plnej miere stotožňujem. Mám jednoznačne za to, že volebná komisia postupovala v súlade s príslušnými platnými právnymi normami, ako aj v súlade so závermi školenia členov volebných komisií organizovaných príslušným útvarom mestskej časti B. Sťažovateľ predložil volebnej komisii doklad totožnosti - občiansky preukaz - s miestom trvalého bydliska v mestskej časti B. Okrsková volebná komisia č. (...) nejasnosti týkajúce sa uplatnenia volebného práva sťažovateľa konzultovala s Obvodnou volebnou komisiou a riadila sa jej rozhodnutím.“

Dňa 23. augusta 2007 bolo ústavnému súdu doručené vyjadrenie podpísané všetkými členmi okrskovej komisie, v ktorom sa okrem iného uvádza:

«... Okrsková volebná komisia sa na svojom zasadnutí dňa 17. 08. 2007 o 13.00 hod: sa oboznámila:

- so individuálnymi žiadosťami ústavného súdu o vyjadrenie (napr. zaslaného Ing. H. L. dňa 01. 08. 2007 listom č. IV. ÚS 121/07-38),

- individuálnymi stanoviskami zaslanými ústavnému súdu p. Š. K. zo dňa 18. 07. 2007 a p. Z. K., dňa 10. 08. 2007,

a konštatuje:

- po kontrole prezenčnej listiny zisťuje, že je v zmysle platných predpisov, uznášania schopná,

- plne sa zhoduje s vyjadreniami uvedených členov komisie,

- trvá na tom, a navrhovateľ to nepoprel, že pri kontrole totožnosti voliča Ing. P. Ď. po jeho príchode do volebnej miestnosti bolo zistené, že údaje v ním predloženom preukaze totožnosti - občianskom preukaze (OP) - neboli zhodné s údajmi uvedenými v oboch zoznamoch voličov (tak v OP, ako i v zoznamoch boli uvedené iné miesta trvalého bydliska),

- potvrdzuje, že z tohto dôvodu i naďalej považuje za správne svoje rozhodnutie neumožniť voličovi Ing. P. Ď. odvoliť. Opiera sa pritom i na stanovisko Obvodnej volebnej komisie pre B., s ktorou uvedený prípad konzultovala,

- má za to, že Ing. P. Ď. si mohol svoje volebné právo uplatniť v príslušnej volebnej komisii v mieste svojho trvalého bydliska, uvedeného na jeho OP v čase volieb, kde ho miestne príslušná okrsková komisia mohla a na jeho požiadanie i mala dopísať do jej zoznamu voličov,

- podotýka, že v prípade, ak by menovanému povolila odvoliť vo volebnom okrsku č. (...) v B., vytvorila by možnosť prípadného duplicitného hlasovania voliča, čo by mohlo byť dôvodom prípadnej inej sťažnosti,

- je toho názoru, že pri posudzovaní tohto prípadu sa plne riadila Zákonom SNR č. 345/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí, v znení jeho dodatkov, ako i metodického pokynu „Voľby starostov obcí a poslancov obecných zastupiteľstiev (Kol. autorov, M. s. r. o., 2006)“ a závermi zo školenia členov volebných komisií, organizovaného miestnou časťou B.»

Vzhľadom na skutočnosť, že toto vyjadrenie bolo podpísané všetkými členmi okrskovej komisie, ústavný súd ho považoval za relevantné pre svoj ďalší postup.

Ústavný súd zaslal všetky uvedené vyjadrenia členov okrskovej komisie na vedomie a prípadné zaujatie stanoviska právneho zástupcovi sťažovateľa a zároveň ho vyzval, aby sa vyjadril, či sťažovateľ trvá na tom, aby sa v jeho veci konalo ústne pojednávanie.

Právny zástupca sťažovateľa v podaní doručenom ústavnému súdu 26. septembra 2007 oznámil, že v predmetnej veci „*netrváme na ústnom pojednávaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky*“, a k vyjadreniam členov okrskovej komisie uviedol nasledovné:

„Z vyjadrenia okrskovej volebnej komisie z volebného okrsku č. (...) zo dňa 17. 8. 2007, ako aj z individuálnych vyjadrení p. Š. K. zo dňa 18. 7. 2007 a p. Z. K. zo dňa 10. 8. 2007 vyplýva, že členovia komisie pri overovaní totožnosti a trvalého pobytu voliča podľa občianskeho preukazu konali v zmysle Zákona o voľbách do orgánov samosprávy obcí č. 346/1990 Zb. S týmto tvrdením nie je možné súhlasiť, pretože členovia komisie svojím konaním znemožnili sťažovateľovi hlasovanie vo voľbách do orgánov samosprávy obcí. Pritom podľa § 2 zákona č. 346/1990 Zb. o voľbách právo voliť do orgánov samosprávy obcí majú obyvatelia Slovenskej republiky, ktorí majú v obci, v mestskej časti hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy alebo v mestskej časti mesta Košice trvalý pobyt a najneskôr v deň volieb dovърšili 18 rokov veku. Obe tieto podmienky v čase konania volieb sťažovateľ splnil. Rovnaký § v odseku 2 taxatívne vypočítava prekážky výkonu volebného práva, ktorými sú:

- a) zákonom ustanovené obmedzenie osobnej slobody z dôvodu ochrany zdravia ľudí,*
- b) výkon trestu odňatia slobody,*
- c) výkon základnej vojenskej služby, náhradnej vojenskej služby alebo zdokonaľovacej služby, a to v prípade, ak to vyžaduje plnenie úloh podľa osobitných predpisov, a*
- d) pozbavenie alebo obmedzenie spôsobilosti na právne úkony.*

V sťažovateľovom prípade nebola daná ani jednu z týchto prekážok, ale napriek tomu mu nebolo umožnené pristúpiť k voľbám.

Argumenty členov volebnej komisie, že údaje v občianskom preukaze neboli zhodné s údajmi uvedenými v zozname voličov rovnako neobstoja, pretože tento druh prekážky výkonu volebného práva predmetný zákon nepozná. Podľa § 31 je volič po príchode do volebnej miestnosti povinný preukázať svoju totožnosť. Ak volič nemá preukaz totožnosti a žiadny z členov okrskovej volebnej komisie ho nepozná, komisia požiada, aby volič preukázal svoju totožnosť svedectvom dvoch osôb známych komisii. To znamená, že komisia je povinná požiadať voliča, aby preukázal svoju totožnosť takýmto spôsobom. A až v prípade, že tak volič neurobí ani do ukončenia hlasovania, hlasovanie sa mu neumožní. Navyše zmena trvalého pobytu, oproti údajom uvedeným v identifikačnom doklade bola zo strany sťažovateľa preukázaná Potvrdením o pobyte vystaveným Miestnym úradom mestskej časti B. dňa 14. 08. 2006. Z predmetného potvrdenia vyplýva identifikácia sťažovateľa (menom, priezviskom, titulom, rodným číslom) a jeho nová adresa trvalého pobytu – (...), B. Okrem toho zmena trvalého pobytu vyplýva aj z voličského zoznamu, ktorý je základným podkladom pre umožnenie výkonu aktívneho volebného práva.

Vo svojom vyjadrení členovia komisie ďalej namietajú, že sťažovateľ si mohol svoje volebné právo uplatniť v príslušnej komisii v mieste trvalého bydliska uvedeného vo svojom občianskom preukaze, pričom táto okrsková komisia mala povinnosť na jeho požiadanie dopísať ho do zoznamu voličov. Takisto podotýkajú, že v prípade, ak by sťažovateľovi povolili odvoliť vo volebnom okrsku č. (...) B., vytvorila by sa možnosť prípadného duplicitného hlasovania. K tomu chcem uviesť, že členovia Okrskovej volebnej komisie č. (...) v deň konania volieb odporučili sťažovateľa, aby si svoje aktívne volebné právo uplatňoval na príslušnej komisii v mestskej časti podľa miesta trvalého pobytu uvedenej v občianskom preukaze. V súlade s uvedeným pokynom sa sťažovateľ dostavil na príslušnú okrskovú volebnú komisiu v mestskej časti (...), kde po lustrácii v zozname voličov a zistení jeho trvalého pobytu mu taktiež nebolo umožnené vykonanie volebného práva. To znamená, že k duplicitnému hlasovaniu dôjsť nemohlo. Zákon o voľbách v § 5 ods. 3 písm. b) ustanovuje, že do zoznamu voličov okrsková volebná komisia dopíše v deň volieb voliča, ktorý platným preukazom totožnosti preukáže, že má trvalý pobyt v mieste, ktoré patrí do volebného okrsku.

Zákon o občianskych preukazoch č. 224/2006 v § 10 vypočítava prípady neplatnosti občianskeho preukazu, pričom pod písmenom e) výslovne stanovuje prípad, keď občiansky

preukaz obsahuje neplatné alebo nesprávne údaje a v písmene g) prípad, ak sa zmenil niektorý údaj v ňom zapísaný. V prípade sťažovateľa teda nebola splnená podmienka na jeho zapísanie do zoznamu voličov podľa § 5 ods. 3 písm. b) zákona o voľbách.

Z vyššie uvedených dôvodov Vám oznamujeme, že trváme na podanej sťažnosti v celom rozsahu a žiadame o priznanie trov právneho zastupovania za tri úkony právnej služby (prevzatie veci a prvá porada s klientom, podanie sťažnosti na súd a dnešné vyjadrenie).“

Vzhľadom na oznámenia právneho zástupcu sťažovateľa a predsedu okrskovej komisie, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie, ústavný súd v súlade s § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, keďže od neho nebolo možné očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 30 ods. 1 ústavy občania majú právo zúčastňovať sa na správe verejných vecí priamo alebo slobodnou voľbou svojich zástupcov.

Podľa čl. 25 písm. b) paktu každý občan má právo a možnosť bez akýchkoľvek rozdielov uvedených v článku 2 a bez neodôvodnených obmedzení voliť a byť volený v pravidelných voľbách, ktoré sa budú konať na základe všeobecného a rovného hlasovacieho práva, tajným hlasovaním zabezpečujúcim slobodu hlasovania.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti tvrdí, že bol „riadne zapísaný v zozname voličov oprávnených na vykonanie hlasovacieho práva pred príslušnou okrskovou komisiou“. Okrsková komisia toto tvrdenie sťažovateľa nespochybňuje.

Podľa § 5 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 346/1990 Zb.“) zoznamy voličov oprávnených hlasovať v jednotlivých volebných okrskoch (ďalej len „zoznam voličov“) vyhotovia obce, v hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave a v meste Košice mestské časti (ďalej len „obec“) na základe stáleho zoznamu voličov. Do zoznamu voličov obec dopíše cudzincov, ktorí spĺňajú podmienky ustanovené v § 2 ods. 1.

Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 346/1990 Zb. zoznam voličov podľa odseku 1 odovzdá obec v dvoch rovnopisoch okrskovým volebným komisiám najneskôr dve hodiny pred začatím hlasovania.

Ústavný súd konštatuje, že z ustanovení § 5 ods. 1 a 2 zákona č. 346/1990 Zb. vyplýva, že osoba zapísaná do zoznamu voličov, ktorý obec (v danom prípade mestská časť B.) odovzdala dotknutej okrskovej volebnej komisii, je osobou oprávnenou uplatniť svoje aktívne volebné právo vo volebnom okrsku určenom pre túto (dotknutú) okrskovú volebnú komisiu, a to za predpokladu, že splní aj ďalšie podmienky pre hlasovanie.

Podľa § 31 ods. 2 zákona č. 346/1990 Zb. volič po príchode do volebnej miestnosti preukáže svoju totožnosť a po zázname v zozname voličov dostane od komisie obálku a hlasovacie lístky. Ak volič nemá preukaz totožnosti a žiadny z členov okrskovej volebnej komisie ho nepozná, komisia požiada, aby volič preukázal svoju totožnosť svedectvom dvoch osôb známych komisii. Ak tak neurobí ani do ukončenia hlasovania, hlasovanie sa mu neumožní.

Podľa sťažovateľa „Ako osoba verejne známa bol zároveň opoznaný (identifikovaný) aj členmi okrskovej komisie. Skutočnosť náležitej identifikácie sťažovateľa je preukázaná

aj tým, že okrsková komisia nepožiadala sťažovateľa, aby svoju totožnosť preukázal svedectvom dvoch osôb známych komisii (§ 31 ods. 2 Zákona o voľbách), napriek tomu, že na uvedený postup by bola povinná v prípade, ak by sťažovateľ nepreukázal nepochybným spôsobom svoju totožnosť“. Z vyjadrení členov okrskovej komisie nemožno vyvodiť, že by totožnosť sťažovateľa vzbudzovala u nich pochybnosti, a preto nebol potrebný postup podľa druhej vety § 31 ods. 2 zákona č. 346/1990 Zb. (preukázanie totožnosti svedectvom dvoch osôb známych komisii). Naopak, z vyjadrenia okrskovej komisie doručenej ústavnému súdu 23. augusta 2007 vyplýva, že „údaje v ním predloženom preukaze totožnosti - občianskom preukaze (OP) - neboli zhodné s údajmi uvedenými v oboch zoznamoch voličov (tak v OP, ako i v zoznamoch boli uvedené iné miesta trvalého bydliska)“, a teda dôvodom, pre ktorý okrsková komisia neumožnila sťažovateľovi uplatniť jeho aktívne volebné právo, bola len skutočnosť, že v ním predloženom občianskom preukaze nebolo uvedené miesto jeho trvalého pobytu zhodné s údajmi v zozname voličov. Práve z tejto skutočnosti okrsková komisia odvodzuje „za správne svoje rozhodnutie neumožniť voličovi Ing. P. Ď. odvolať“.

Zo sťažnosti vyplýva, že zmenu svojho trvalého pobytu oproti údajom v občianskom preukaze sťažovateľ okrskovej komisii preukazoval potvrdením o pobyte vystaveným Miestnym úradom mestskej časti B. dňa 14. augusta 2006 (ďalej len „potvrdenie“), v ktorom bola uvedená nová adresa jeho trvalého pobytu – (...), B. Z tejto skutočnosti sa dá bez pochybností vyvodiť, že sťažovateľ ohlasovní Miestneho úradu mestskej časti B. ohlásil miesto svojho nového trvalého pobytu a ohlasovňa mu na tomto základe jednoducho vydala označené potvrdenie podľa § 10 písm. f) zákona č. 253/1998 Z. z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a o registri obyvateľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov a jednoducho ho zapísala do dotknutého zoznamu voličov, ktorí sú (boli) oprávnení voliť v územnom obvode tejto mestskej časti v prípade sťažovateľa vo volebnom okrsku určenom pre okrskovú komisiu.

Ústavný súd považoval za potrebné upozorniť, že podľa § 10 ods. 1 písm. e) zákona č. 224/2006 Z. z. o občianskych preukazoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 693/2006 Z. z. (ďalej len „zákon o občianskych preukazoch“) je občiansky preukaz neplatný, ak obsahuje neplatné alebo nesprávne údaje, alebo

neoprávnene vykonané zmeny. Podľa § 10 ods. 1 písm. g) zákona o občianskych preukazoch je občiansky preukaz neplatný tiež vtedy, ak sa zmenil niektorý údaj v ňom zapísaný okrem údajov zapísaných na žiadosť občana podľa § 3 ods. 3.

Podľa § 5 ods. 9 zákona o občianskych preukazoch občan, ktorý podá žiadosť o vydanie občianskeho preukazu, nie je povinný mať do doby jeho prevzatia občiansky preukaz, najdlhšie však 90 dní od podania žiadosti.

Aj keď zo sťažnosti nemožno vyvodiť, či si sťažovateľ v relevantnom čase, t. j. v čase do 2. decembra 2006, už podal žiadosť o vydanie nového občianskeho preukazu, je však nepochybné, že 2. decembra 2006 (v deň volieb) už nemal trvalý pobyt na (...), B., ako bolo uvedené v jeho občianskom preukaze predloženom okrskovej komisii za účelom overenia totožnosti, ale na (...), B., čo okrskovej komisii preukázal predložením potvrdenia.

Ústavný súd vo svojej judikatúre stabilne uplatňuje zásadu prednosti ústavne konformného výkladu (napr. IV. ÚS 186/07, PL. ÚS 15/98, II. ÚS 148/06), z ktorej okrem iného vyplýva, že „v prípadoch, ak pri uplatnení štandardných metód výkladu prichádzajú do úvahy rôzne výklady súvisiacich právnych noriem, bol uprednostnený ten, ktorý zabezpečí plnohodnotnú, resp. plnohodnotnejšiu realizáciu ústavou garantovaných práv fyzických osôb alebo právnických osôb. Inak povedané, všetky orgány verejnej moci sú povinné v pochybnostiach vykladať právne normy v prospech realizácie ústavou (a tiež medzinárodnými zmluvami) garantovaných základných práv a slobôd“ (II. ÚS 148/06, IV. ÚS 186/07).

Opierajúc sa o citované ústavný súd konštatoval, že v danom prípade, vzhľadom na skutočnosť, že sťažovateľ bol zapísaný v dotknutom zozname voličov, pričom jeho totožnosť nevzbudzovala u členov okrskovej komisii pochybnosti, ako aj skutočnosť, že predložením potvrdenia preukázal, že má nový trvalý pobyt, bolo povinnosťou okrskovej komisii uplatniť taký výklad príslušných právnych predpisov, ktorý by umožnil sťažovateľovi realizovať jeho aktívne volebné právo chránené ústavou. Keďže okrsková

komisia napriek tomu postupovala tak, že v konečnom dôsledku znemožnila sťažovateľovi realizovať jeho volebné právo, porušila podľa záveru ústavného súdu jeho základné právo podľa čl. 30 ods. 1 ústavy, ako aj jeho právo podľa čl. 25 písm. b) paktu.

Sťažovateľ tiež žiadal, aby mu bola priznaná úhrada trov právneho zastúpenia v sume 11 238 Sk.

Podľa § 36 ods. 1 zákona o ústavnom súde trovy konania pred ústavným súdom, ktoré vzniknú účastníkovi konania, uhrádza účastník konania zo svojho.

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Z citovaného § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že je na zvážení ústavného súdu, či uloží niektorému účastníkovi konania povinnosť, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd zvážil všetky okolnosti prípadu, predovšetkým špecifické postavenie okrskovej komisie v štruktúre orgánov verejnej moci (PL. ÚS 19/98, tiež IV. ÚS 128/04, IV. ÚS 219/04), ako aj nie jednoznačné znenie príslušných právnych predpisov, ktoré bolo potrebné vo vzťahu k danému prípadu zo strany okrskovej komisie uplatniť, a dospel k záveru, že v tomto prípade možnosť vyplývajúca z § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde neuplatní. Preto v tejto časti sťažnosti sťažovateľa nevyhovel.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. novembra 2007